

Sygn. akt II K 379/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26/10/2021 r.

Sąd Rejonowy w Chełmnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący - Sędzia Agata Makowska - Boniecka

Protokolant - st. sekr. sądowy M. C.

przy udziale Prokuratora - ---

po rozpoznaniu w dniu 26/10/2021 r.

sprawy:

R. R.

s. A. i J. z domu R.

ur. (...) w T.

oskarżonego o to, że:

w dniu 28 czerwca 2021 r. w miejscowości K. w ruchu lądowym, na drodze publicznej, będąc wcześniej prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego II Wydział K. w C. z dnia 07 marca 2016 r., sygn. (...) za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, tj. za czyn z art. 178a § 1 k.k., prowadził pojazd mechaniczny w postaci samochodu osobowego marki F. (...) i nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 1,26 mg/dm⁽³⁾ w wydechanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się po odbyciu w okresie od 28 marca 2020 r. do 27 maja 2021 r. kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w(...) z dnia 25 lipca 2018 r., sygn. (...) między innymi za czyn z art. 244 k.k.

tj. o czyn z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

orzeka:

I. uznaje oskarżonego **R. R.** za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, stanowiącego występki z art. 178a § 1 i 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 42 § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych,

III. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 10.000,- zł (dziesięć tysięcy złotych),

IV. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych, zaś wydatkami postępowania poniesionymi w sprawie obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	<i>II K 379/21</i>	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	R. R.	w dniu 28 czerwca 2021 r. w miejscowości K. w ruchu lądowym, na drodze publicznej, będąc wcześniej prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego II Wydział K. w C. z dnia 07 marca 2016 r., sygn. (...) za prowadzenie pojazdu	

		mechanicznego w stanie nietrzeźwości, tj. za czyn z art. 178a § 1 k.k., prowadził pojazd mechaniczny w postaci samochodu osobowego marki F. (...) i nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 1,26 mg/dm ^(3) w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się po odbyciu w okresie od 28 marca 2020 r. do 27 maja 2021 r. kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Chełmnie z dnia 25 lipca 2018 r., sygn. (...) między innymi za czyn z art. 244 k.k. tj. czyn z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 28 czerwca 2021 r. około godziny 23:00 funkcjonariusze Policji otrzymali zgłoszenie o nietrzeźwym kierującym. Zatrzymano do kontroli biały F. (...) o nr rej. (...), którym kierował R. R.. Badanie R. R. na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, przeprowadzone urządzeniem A. 7110 MK dało wynik 1,26 mg/l o godz. 23:53 i 1,26 mg/l o godz. 23:55.</p> <p>W dniu 27.06.2021 r. oskarżony w godzinach wieczornych spożywał</p>	<p>1. Wyjaśnienia oskarżonego</p> <p>2. Notatka urzędowa</p> <p>3. Protokół użycia A.-sensora ze świad wzorc.</p>	<p>17, 40, 52</p> <p>2</p> <p>3-4</p>	

<p>alkohol w postaci piwa i wódki, następnego dnia do południa również spożywał alkohol w postaci piwa i wódki, wieczorem wypił jeszcze jedno piwo. Wiedział, że wieczorem będzie musiał odebrać syna z przystanku autobusowego z L.. W trakcie zatrzymania jechał po syna.</p>			
<p>R. R. ma 50 lat, jest kawalerem o wykształceniu zawodowym, zawód zbrojarz – betoniarz, jest ojcem czworga dzieci w wieku 26, 23, 21 i 16 lat, ma na utrzymaniu dwoje z nich, utrzymującym się z prac dorywczych i uzyskującym dochód w kwocie 2.000 zł miesięcznie, nieposiadającym majątku, wielokrotnie karany i wielokrotnie osadzonym w zakładzie karnym. Odbywał w okresie od 28 marca 2020 r. do 27 maja 2021 r. karę łączną pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 25 lipca 2018 r., sygn. (...) między innymi za czyn z art. 244 k.k.</p>	<p>4. zaświadczenie o wpisach w ewid. kierowców 5. pismo z UG S. 6. dane o karalności 7. odpisy wyroków II K 628/10, II K 386/15, II K 298/18, II K 162/18</p>	<p>11 36 25-26 28-33</p>	
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,</p>	

		jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1	Ad. 1 - 7	Przy ustaleniu stanu faktycznego Sąd uwzględnił wyjaśnienia oskarżonego w zakresie opisanego przez niego przebiegu zdarzenia, gdyż są one ze sobą w całości zgodne oraz zgodne z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym w postaci dokumentów, takich jak protokoły badania stanu trzeźwości, informacji o karalności i in. Wyjaśnienia oskarżonego były szczerze i logiczne, a przez to wiarygodne. Sąd uwzględnił dokumenty zgromadzone w sprawie, nie znajdując podstaw dla podważenia waloru ich wiarygodności, albowiem wystawione zostały one przez osoby lub instytucje	

		do tego uprawnione z zachowaniem przewidzianych ku temu procedur, a ich treść nie była w toku postępowania kwestionowana przez strony.	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	R. R.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zgodnie z art. 178 § 1 k.k. kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości			

lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. Zgodnie z § 4 w/w przepisu jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 lub art. 355 § 2 popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się czynu określonego w § 1 w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Oskarżony kierował samochodem na drodze publicznej w stanie nietrzeźwości określonym w wyniku badania A. na 1,26 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc uprzednio skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Chełmnie z dnia 7 marca 2016 r., sygn.(...) za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie

nietrzeźwości, tj. za czyn z art. 178a § 1 k.k.

Jednocześnie oskarżony dopuścił się tego czynu w warunkach z art. 64 § 1 k.k., popełniając zarzucony mu czyn w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany. Oskarżony w okresie od 28 marca 2020 r. do 27 maja 2021 r. odbył karę łączną pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Chełmnie z dnia 25 lipca 2018 r., sygn. (...) między innymi za czyn z art. 244 k.k., a więc za przestępstwo podobne do czynu mu zarzucanego. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 26 maja 2020 r., (sygn. akt: IV KK 737/19, OSNKW 2020/8/32) przestępstwo z art. 178a § 1 i 4 in fine k.k. jest przestępstwem podobnym w rozumieniu art. 115 § 3 k.k. do występku niezastosowania się do zakazu prowadzenia pojazdów, o którym mowa w art. 244 k.k. i może stanowić podstawę przypisania oskarżonemu tego ostatniego przestępstwa jako popełnionego w warunkach recydywy (art. 64 § 1 k.k.).

3.2. Podstawa prawna

	skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			

4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
R. R.	I, II, III,	I, II, III,	<p>W konsekwencji uznania R. R. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, Sąd wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności. Przepis art. 178a § 4 k.k. przewiduje jedynie karę pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat. Sąd oczywiście miał możliwość sięgnięcia do kar rodzajowo łagodniejszych po zastosowaniu art. 37a k.k., jednak uznał to za nieuprawnione.</p> <p>Przepis art. 53 k.k. stanowi, że sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej</p>

społeczeństwa.

Wymierzając karę sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciążących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie po jego popełnieniu. Przy tym, okoliczności wpływające na wymiar kary uwzględnia się tylko co do osoby, której dotyczą.

Do okoliczności łagodzących Sąd zaliczył przyznanie się oskarżonego do winy i złożenie szczerych wyjaśnień.

Do okoliczności obciążających należało zaliczyć:

- wcześniejszą karalność oskarżonego (w tym oczywiście z art. 178a § 1 k.k.; w sumie 15 pozycji w karcie karnej, w tym przestępstwa z art. 2 x 209 § 1 k.k., 278 § 1 k.k., 242 § 3 k.k., 2 x art. 244 k.k. i in.);

- działanie w warunkach recydywy z art. 64 § 1 k.k.;

- wysoki stopień nietrzeźwości (1,26 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, co daje ponad

2,5 promila, czyli upojenie alkoholowe),

- zamiar przewożenie pasażera, wszak oskarżony miał zamiar odebrać syna z przystanku,

- prowadzenie pojazdu bezpośrednio po spożywaniu alkoholu przez całą minioną dobę (poprzedniego wieczoru: piwo i wódka, do południa: piwo i wódka, wieczorem jeszcze piwo).

Należy w tym miejscu zaznaczyć, że stopień winy oraz społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego był znaczny, działał on bowiem umyślnie, mając pełną świadomość karalności zachowania w postaci prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości.

Sąd zważył zatem stopień demoralizacji oskarżonego, który przejawia się przez notoryczne popadanie w konflikty z prawem i doszedł do wniosku, że istnieją podstawy do twierdzenia, że R. R. jest osobą już całkowicie zdemoralizowaną, o czym świadczy jego uprzednia wielokrotna karalność, m.in. za przestępstwa przeciwko mieniu, niealimentację oraz z art. 178a k.k. i art. 244 k.k. Dotychczasowe pobyty w zakładzie karnym nie wywołały u oskarżonego

żadnej refleksji odnośnie nieopłacalności popełniania przestępstw. Dopuszczenie się kolejnego przestępstwa było jego świadomym wyborem przestępczego stylu życia, łatwego i szybkiego zdobycia doraźnych korzyści w zależności od bieżących kaprysów. Oskarżony popełnił kolejne przestępstwo zaledwie miesiąc po opuszczeniu zakładu karnego (w dniu 27.05.2021 r.).

Na podstawie art. 42 § 3 k.k. Sąd zobowiązany był orzec wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, nie określając ich rodzaju, we wszystkich strefach ruchu – dożywotnio. Zgodnie bowiem z tym przepisem Sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio w razie popełnienia przestępstwa określonego w art. 178a § 4 k.k.

Na podstawie art. 43a § 2 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 10.000,- zł, czyli minimalnej, uznając, że sytuacja majątkowa oskarżonego nie pozwoli na uiszczenie tego

			świadczenia w wyższej kwocie.
5. INNE ROZSTRZYGNIECIA ZAWARTE W WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. INNE ZAGADNIENIA			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wniosku o orzeczenie takiej instytucji przez stronę			
7. KOSZTY PROCESU			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
IV	Uznając, że sytuacja materialna oskarżonego nie jest dobra, jak również mając na uwadze inne zobowiązania finansowe oskarżonego wynikające		

z wyroku w niniejszej sprawie, Sąd uznał za uzasadnione zwolnienie go od uiszczenia opłaty sądowej i nieobciążenie go wydatkami poniesionymi w postępowaniu przez Skarb Państwa. Podstawą prawną do zwolnienia oskarżonego od kosztów sądowych w postępowaniu był przepis art. 624 § 1 k.p.k., zaś zwolnienie od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej nastąpiło na podstawie art. 17 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych - Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 ze zm.).

8. PODPIS